

ZÁŘÍ '94 - ČÍSLO 1
ROČNÍK X 94/95

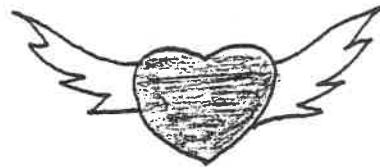
Babi léto

Vzduchem plují stříbrné misky, na klených cestují do daleké pravouči.
V parku začínají zlatnout první jabloňové listy.

Na lukách roatačejí osuňy.

Plody šípkových keří, hlohů a jeřábů se barví do černa.
z polí mizí poslední lány obilí.

Oblata je už dny bez mraček, modrá jako mořská hladina,
ale slunce už nepálí, jen příjemně třeje.

Ahoj všichni z Bílého stromu,

ještě máme v žívi paměti vzpomínky na tábor, na soupeření
rodů, oblišený pranyř, poslední oken... a už tady máme za-
hájovací schůzku dalšího oddílového roku. Víte, že je to již
desátý rok naší činnosti? Leží před námi další rok společné
činnosti, práce, zábravy... Co přinese a jaký bude?

Tradičně nás čekají schůzky, výpravy a Tábor. Schůzky budou
jako vždy jednou týdně, přesný den se zatím neví, neboť
ještě neznáme vaše rozvrhy. Bývala středa, pro chlapce pondě-
lí. Výprav bude méně, než minulý rok. Náš čas je také ome-
zený a výpravy se nám stávají stále méně a středa bude
jedni i naše lidi. Výpravy naplánujeme do konce roku, najdete
na jiném místě Stopy (poznámka redakce - otc!) A Tábor -
ten je daleko stejně jako vaše další přázdniiny.

Kdo dnemka přišel trochu dříve na schůzku a porovnával se
po našem pozemku, mohl si všimnout několika změn -
tak např. vzadu stojí nový plot, trochu ubylo neporodků
za baráčkem, na trávě nám vyrostla trávička, moe se
ji nechtě, zato jinde ušle bují plevel. Na zábradě už jsme
odvedli hodně práce, mnozí máme v žívi paměti starou
trávku, ale práci je nám by si trochu naší pozornosti zastau-
čila. z mnoha stran jsou slyšet hlasy, že máš klubovna není
moe těžká. Ani mně se v ní moc nelíbí. Myslím si, že moe
rešedázi abychom ji společně přestavili na úctelné místo,
kde by se nám líbilo. Stačilo by stromáždik mápody a
pak bychom je společně realizovali. Myslím si, že je toho hodně,
co před námi leží a záleží jen na nás, jaký tento rok bude.
Mějte na paměti, že oddíl je váš a že to z velké části
vytváříte sami. Buďte k sobě kamarádskí, dobří, otevípění,
buďte si navzájem opravdovými přáteli. Yací budete vy,
takové budou i naše schůzky a výpravy. Společně můžeme
dokázat moe. Přijíme si proto, společnou práci, společné
zážitky, společné dobrodružství.....

Váš Hanča

PLÁN AKCÍ - ZÁŘÍ - PROSINEC 94

- září - 14. 9. zahajovací schůzka
17.-18. 9. V2 - Křivopláň - Račice
- říjen - 1.-2. 10. dvě jednodenní výpravy
26.-30. 10. V5 Lišný - Baj & štít
- listopad - 19.-20. 11. V2 nebo 2x V1
- prosinec - 10.-11. 12. vánoční výprava

Kromě výprav budou samostatně pravidelné schůzky, které si dohodáme podle vašich rozvoňů. Dále bude plánu doplněn mimořádnými akcemi - brigádami

CO BUDE ANEB JEDEME NA VÝPRAVU:

17.-18. 9. V2 Křivopláň - Račice: pojedeme do Křivopláňu, odsud půjdeme do Račic do kempu, kde se utáboříme.

Připravte se na to, že v sobotu si přinesete svůj batoh celý den na zádech.

hrač - 745 mádnarů s máchnov u pokladu

návrat - do 18.00 hod doma (17.00 hod mádnarů s máchnov)

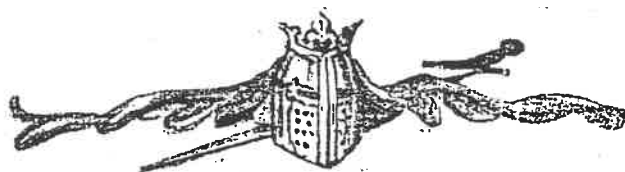
peníze - 50,-

jídlo - na sobotu, chleba na celý víkend (asi 1/2)

Nezapomeňte na hadačky!

OHLEDNUTÍ ZA TÁBOREM:

1. Ronovci
- 2.-3. Benešovci + Buzici
4. Hradišci

Počta čistoty - Myška + Yešterka
Táborové fráze - Arab

Kdo má tábor zotit, přinesete fotky na schůzku, všichni si je rádi prohlédneme!!

Už jste přemýšleli o názvu letošního tábora? Třeba Tábor věčna, Tábor slunce, Tábor na pranyři..... Popřemýšlejte, ab' můžeme dát našemu poslednímu táboru jméno.

- Škoda, že máme nezbytně čas na psaní kroniky. Děsí kronika je má tam lépe než chlapčeka. Nikdo si nebude moct přečíst, co jsme prožili, zůstane jin to, co si zapamatujeme. A to je myslím škoda.
- Jako každý rok i letos vybíráme příspěvky. Příspěvky činní pro řádné členy 150,-! a termín je do konce října!!! (v tom už je registrace na příští rok.)
- A ještě jednu věc máme na vás. Zvykněte si říkat: Ježdíme na výpravy a chodíme do oddělu!! Vyjadřujete tím svůj vztah k našemu společenství. Ostatní názvy si myslím, že se pro náš odděl nehodou. Takže vážte-li si svého oddělu, oslovujte ho oddělu!

časopis pro členy oddílů

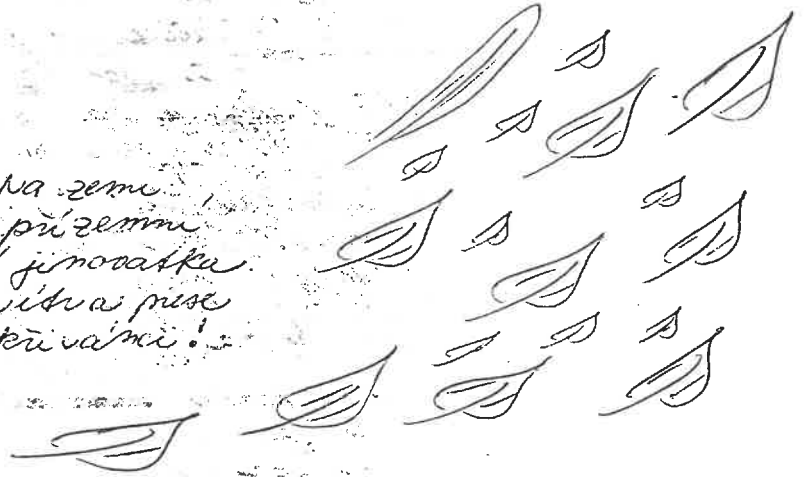
ARWEN & ARAGORN & ANÁRION

a jejich rodiče

číslo 2 ŘÍJEN '94 ročník X 94/95

ŘÍJEN - měsíce padajícího
listů

Listů ze stromů promádně padá. Na zemi
to leží záplava. Často bývají přizemní
mražičky, má trávníček jiskru jinožátku.
Z polí šimkají do ulic studený vítr a prše
často dešť. Odletají poslední střívačky!

Chceme být veselé myslí

Osmy šedý zákon po nás nežádá, abychom se od rána do večera
uspínali jako lidé na reklamních plakátech. Veselá mysl je
spíše stará duš. Neměli bychom ztráct palác a chud do práce,
když se nám něco nedaří, prohráme závod.
Skaut nebo skautka má spíš sklon k optimismu než pesimis-
mu. Dívá se do budoucna s důvěrou. Neměla se ostražit
překážkami, které si staví do cesty. Věří sám v sebe.
Kdo je veselá mysl, pro ně někdy má drobnou metodu,
zaměřuje se na vlastní nákovnost. Nikdy neodejde ze hry, protože
se zde porážka neodvratná. Šíří kolem sebe dobrou náladu,
i když při v bloumání v nežádoucích věcech.
Zkusíte se zamyslet máč veš veselé myslí a pod následu-
jícími citáty.

Neztracenější den našeho života je ten, kdy jsme se mezra-
mali. (Chamford)

Veselost je druhem odvážky. (E. Hemingway)

Na lékaře nemysli, kdo je veselá mysl. (Čistá přístavi)

Úsměv je tajemný klíč, který odvíjí pouta srdce. (R. Baden-Powell)

Spražte se měščí veš vždy z jejich velké stránky a
ne, z té hemme. (R. Baden-Powell)

Pravá veselost nejen pevně důstojnosti lidstvi, ale je i
podstatnou podmínkou její dokonalosti. (B. Bolzano)

ÚSHEVY Z NAŠÍ POSLEDNÍ VÝPRAVY

anež zamýšlené mod má zsem lesního
tabora - márnky jsme vymyšleli v 400 -
něli společně od chvíle z Týne 1/5 do ka-
memého Původu:

- Piráti na jezeře (Zajíc)
- Ota vyděnac (Pavouk)
- Vemci se žemí (Zajíc)
- Sána zalevá (Půvica)
- Pravý 74 (Haneča)
- Hedovinu byla Halka (Hrab)

Děle' průměrně márnky přijíma' žijí

- Tabor bez velké (Haneča)
- Bamborg (Haneča)
- Brambořový věk (Zajíc)

z výpravy
zpracováno
Deniska

PODZIMNÍ PRAZDNINY - LIŠTÝ 26.-30.10.94
sraz - středa 26.10. 6.30 Hlavní mádná ži (u původu)
mádná - neděle 30.10. do 18.00 hod doma
cena - cca 300,-

výbavení - jak má v našem výpravu - spracáky
ano, karimadky nemu' žit, esuo, láčce,
seple' obliční, šepice, rukavice, dobre'
body, malý sadu žek, přávnky (i do
kelocínny), každý 10 dobých hadnáku,
chopni šitky.

Na tuto výpravu je třeba se přihlásit
osobně nebo telefonicky do 20.10. več 19.
T- 64315412 AJ. 24.00 hod.

HOUBY

Ze všech ročních dob je na houby nejbohatší babí léto. V každém lese naplňují vzduch neopakovatelnou vůní. To je také nejlepší příležitost, abychom výlet zasvětili malým výzkumům v tajemném světě hub. Nebudeme je sbírat k jídlu a budou nás zajímat i ty druhy, o které normální houbař ani nezavádí pohledem. Muchomůrka červená přitahuje oči barvou, hadovka odpudivým pachem. S barevným atlasem v ruce provádíme některá z těchto pozorování:

1. Spočítáme, kolik druhů hub roste v jednom lese nebo jeho části.
2. Zjistíme, který druh se tu vyskytuje nejčastěji. Vyhledáme ho v atlasu

a přečteme si, co je tam o této houbě napsáno. Dobře si zapamatujeme její jméno a charakteristické znaky.

3. Porovnáváme různé houby jednoho druhu, malé, velké, staré, rostoucí na různých místech. Jaké jsou mezi nimi tvarové a barevné odchylky? Proměříme největší plodnici: jak je vysoká, kolik cm má v průměru její klobouk.

4. Jsou všechny zkoumané houby neporušené, nebo z části okousané a červivé? Kdo se na nich přizívuje?

5. Pátráme po houbách žijících v symbióze s kořeny některého stromu. Například klouzek modřínový najdeme jedině pod modřínem v okruhu, kam zasahují modřínové kořeny, nikde jinde.

6. Vštámé si, v jakém prostředí rostou ty houby, které nás zajímají. Nacházíme je v jehličnatých, listnatých, nebo smíšených lesích? Vyhledávají stinné houštiny, nebo dávají přednost volnému prostranství? Bývají skryté v trávě, v mechu, nebo vyrůstají z holé země?

7. Dlouhodobě se snažíme vypořádat, jak je růst hub závislý na počasí. Rostou víc v suchém, nebo deštivém období? Nacházíme je jen v teplých dnech, nebo jim nevádí chlad?

8. Co je pravdy na tvrzení některých houbařů, že houby rostou, jen když měsíc dorůstá a po úplňku až do novu přestávají růst? Sledujte delší dobu výskyt hub ve spojitosti s měsíčními fázemi.

9. Hadovka smrdutá se prozradí na dálku mřtvolným pachem. Jaký význam má pro houbu její pach? Brání se tak před zvířaty, ptáky, člověkem? Nebo jím některé tvory k sobě láká?

10. Ověřme, zda choroše rostou na živých, nebo na odumřelých stromech. Které druhy dřevin bývají touto houbou napadeny?

Barevný atlas hub pak berte do přírody od časného jara do pozdního podzimu. Na každém výletu se zastavte u jedné houby a určete podle obrázků v atlasu její jméno. Vždy se to sice nepodaří, protože i ten největší atlas obsahuje jen část všech druhů u nás rostoucích, ale přece jen se postupně naučíte rozeznávat významné druhy.

Chcete přinést houby do táborové kuchyně? Sbírejte jen ty, které dokonale znáte. Každý rok přijde o život několik lidí, kteří se dopustili chyby, zaměnili prudce jedovatou houbu za druh, který znali jen povrchně.

Každá houba patří do přírody, tak jako má v přírodě svoje nezastupitelné místo každá rostlina, brouček, pták. Jen omezený hlupák kope do hub.

Houby stojí za náš zájem už proto, že jsou to zvláštní živé organismy, obestřené tak trochu tajemstvím. Dlouhé měsíce po nich není na lukách a v lesích ani stopy, a najednou je nacházíme skoro všude. A právě tak záhadně, jako se

objevily, po čase zmizí. V minulosti byly houby zařazovány mezi rostliny. Někteří odborníci jsou dnes toho názoru, že tam nepatří a tvoří samostatnou říši živých organismů, která se vyvíjela souběžně s rostlinami a živočichy.

A ještě k základním znalostem. Skaut musí dokonale znát především ty jedovaté houby, které sběrače nejvíce ohrožují: muchomůrku zelenou, které se také říká hlízovitá, její bílou formu muchomůrku hlízovitou jarní a přibližný druh, muchomůrku jízlivou; dále muchomůrku tygrovanou, závojenku olovovou, vláknici Patouillardovu, a hřibovitou houbu zvanou salan. Muchomůrka červená patří také k jedovatým houbám, ale není zdaleka tak nebezpečná, protože ji pozná každé malé dítě a kromě toho neobsahuje tak prudké jedy jako výše uvedené druhy muchomůrky.

Časopis pro členy Společenství Bílého stromu
a jejich rodiče

číslo 3 listopad '94 ročník X 94/95

Zákony lesní moudrosti

světlo krásy: 1. Buď čistý, ty sám i místo, kde žiješ. Není dokonalé krásy bez čistoty těla, duše i jednání. Tělo je posvátným chrámem ducha, uctívej proto své tělo. Čistota prospívá především tobě, pak lidem kolem tebe a ti, kdož zachovávají tento zákon, skutečně slouží své zemi.

2. Buď silný. Rozuměj svému tělu a měj k němu úctu. Je to chrám ducha a není-li zdravé, nemůže být ani krásné.

3. Ochraňuj všechny neškodné tvory pro radost, kterou dává jejich krása. Chraň stromy, květiny a obzvláště dávej pozor na oheň v lese i ve městě.

světlo pravdy: 4. Považuj své čestné slovo za svaté. To je zákon pravdy a pravda je moudrost.

5. Hraj poctivě, neboť poctivá hra je pravda a falešná hra znamená zradu.

6. Buď pokorný. Uctívej Velkého ducha a respektuj víru jiných, neboť nikdo nezná celou pravdu a každý, kdo pokorně věří, má právo na naši úctu.

světlo síly: 7. Buď statečný. Odvaha patří k nejvznešenějším vlastnostem. Strach je u kořene každého zla. Neohroženost znamená sílu.

8. Mlč, dokud hovoří starší, a prokazuj jim úctu i jinak. V době zkoušky je mlčení těžší než mluvení, ale nakonec bývá silnější.

9. Buď poslušný. Poslušnost je základní povinností na cestě lesní moudrosti. Poslušnost znamená sebeovládání a to je jádrem zákona.

světlo lásky: 10. Buď laskavý. Vykonej aspoň jednu nezištnou službu denně - i kdybys měl jen rozšířit štěrbinu v místech, kde vyráží na povrch pramínek.

11. Ochotně pomáhej. Konej své povinnosti pro povznášející pocit, který dává služba, neboť člověk čerpá ze služby sílu.

12. Buď veselý. Raduj se z toho, že žiješ - neboť každá rozumná radost, kterou můžeš získat nebo dát, je nezníčitelný poklad, který se zdvojnásobí pokaždé, když se o něj rozdělíš s jiným člověkem.

(Převzato z Knihy lesní moudrosti)

PROČ ???

Často si můžeme klást otázky: Proč já mám mluvit pravdu, když kolem mě je to samá lež? Proč bych zrovna já měl držet slovo, když ostatní neplní své sliby? Proč právě já mám být čestný a ostatní mohou podvádět? Zatímco já se snažím být poctivý, ostatním je to fuk a všechno jim projde. Tak co z toho mám?

Ano, opravdu: Co z toho mám? Mám z toho někdy něco víc než jen pocit, že jsem lepší než oni? Je to vůbec k něčemu dobré být čestný, pravdomluvný, atd.? Ale jistěže je to k něčemu dobré!!! Ono tohle všechno má svou hodnotu, která se nedá vyjádřit penězi, zlatem ani ničím podobným. Mezi lidmi stejného ražení to má obrovskou hodnotu. Když budu mluvit pravdu, za to si asi těžko koupím videokazetu s Hvězdnými válkami či něčím podobným. Ale zase si mohu najít mezi ostatními lidmi podobné "blázný" jako své přátele. A mezi takovými přáteli už moje slovo nějakou váhu a hodnotu má. Oni se mohou spolehnout na mě a já na ně - a o to jde. Co je mi po tom, že půlka třídy jsou podvodníci a slaboši, já přece nechci být také takový! A že se mi smějí, že mě nechápu? Já se jim přece mohu smát také! Proč? Prostě proto, že mám své přátele, kteří mě berou a chápou, přátele, pro které znamenám něco já i moje slovo. A moji přátelé mě podrží, když to budu potřebovat. Vždyť se přece můžeme jeden na druhého spolehnout!!!

MĚSÍC PLNÝCH KOKOR - drutý podezimní měsíc

21. 10. - 20. 11.

slunce vstupuje do znamení šترا

Říjen je doba, kdy padá listí, nastávají blaživé a deštivé dny a přilutují první mráčky. • Dravé vředy srtávají z lesů poslední zbytky letního trávu. Prů. Na plotě lesní motka, máma. I ona se bude musit brzo vypravit na cestu: mány řidi, které u nás trávi léto se nenápadně srtávají na jih a na jejich místo stejně nenápadně nastupují mány, které se marodily na severu. To znamená, že i máma je plátek tažny. Daleko na severu je máma prvním plátkem, který tam přiletí, jako u nás hnaná polní, a posledním, který od nich odlétá. • Když podzim skončí můj úkol první - srtat se do drutého: ochlazuje postupně vodu. Ráno se káluže stále častěji pokývají tenkou křtítkou tůšti. Zrovna jako vzduch je i voda již vyčerpána. Květy, které se v létě skvěly, už ráno potřibily semena na dno a stály pod vodu ve dlouhé květní stonky. Ryby zalézají do jam v rčkách, kde voda ne zamrzá a kde přezimují. Měkký čolek, s dlouhým očíkem, šel celé léto v rybničku, ale teď vyleze z vody a chystá se přezimovat na suchu - někde pod kořeny v mechu. Stojaté vody se pokývají ledem. • I na řepní chladně nepřiliš žtrava krv. Hmyz, myši, pavouci i stonožky se různě srtávají. Hady si zalézli do suchých jam, zapletli se do klučiček, usínají a tuhnu. Žáby zalézají do jílů, ještěrky se srtávají za odstavující kůru parůží a v jakýchkoli polovičích mlodobách usínají. Několik zvířat si na zimou oblékají teplé košičky, některá si dělají ve svých spižárnách v doupatkách zásoby, jina si zase připravují srůh. Všechna zvířata se chystají na zimou... • V podzimní měas bývá venku sedmero počasí: zouka vítr, tnda prach, vánie láme stromy, časta je založeno, stouci meluzima, bý jako z konve a někdy bývá i metelice.

Zloděj okradl zloděje: Kalous je jak sepadu mazaný, a přice se máel (půběh z lesa) zloděj, který i ma něj vyznač. Kalous vypadá docela jako vjv, jenže je značně menší. Zobák má otmutý, peru má hlavě mu odstavá jako uři, oči má vykulené. Ať je noc sebe tmavší, tytle oči všctmo vidí a uři všctmo slyší. Jakmile zašustí v suchém listí, myš - sova už je tu. Chňap! a myš se vzmaří do vzduchu. Sotva se myšinkou mrtne zajičte - už je nad ním moční loupežník. Chňap! a zajičte se zmíta v pořátek. Sova si tak matalala do dutiny mnoho zabitých myši. Sama je nežere, ale ani jiným je nenechá: řctí si je na toři čaty. Přes den sedí v dutině a plídá zásoby. V noci lita ma lov. Každou chvíli se však máti podívat, zda je všctmo v pořátku. Najednou zpozorovala, že ji zásob nějak ubývá. Je pečlivou hospodyní: počítat si ce neumí, ale dobře odhaduje i jen tak od oka. Nadešla noc a vyplodovila sova odletěla ma lov. A tlyž se mátila, v díře nebyla ani jediná myš! Vidí, že se ma dne mrtka řidi zvířátko dlouhé jako potkan. Chčila je papadnout do drápu, zvířátko se však mezlo skulinou dolů a už utráni po zemi. V zubech má myšku. Sova se pustila za ním a málem by se byla dostihla, když tu se ma zloděj lip podívala a ztratila odvahu. Neopovářila se mař zautčit, zlodějem byla totiž dravě

zvířátko - lanička. Lanička se říví loupežemi; a přestože není velká, je tak odvážná a obratná, že se nelekne ani souy. Kdyby se jí zakausla do tnutí, sosa by se už nevyprostila. (Lesní noviny - Praha 1981)

ODDÍLOVÝ KALEJDOŠKOP

Máme sice ještě listopad, ale prosince klepe na dveře a s tím i vánoce. A k vánočním patří dárečky. Nezapomeňte na své oddílové přátele a už teď stromožďujte drobnosti, klbky je obdarujete pod naším oddílovým stromčkem. Nemusí to být příliš hodnotné dárky. Nejvíce potěší dárky šertovné nebo stromo-ručně vyrobené.

CO BUDE: Pozor, původně plánovaná výprava v listopadu se přesouvá o týden - takže má termín - 26. a 27. 11. - budou 2 jednodenní výpravy.

KDO MÁ V NAŠEM SPOLEČENSTVÍ CO NA STAROSTI o divě kroniku se stará Skůtek, o chlapeckou Yindra a Pomča; budete-li chtít půjčit nějakou knihu obraťte se na Petru, kateřku nebo Yindru; o věci má výpravy se stará Pavouk a Myška, o mářadi Kato, o oddílové málepty Colli, o docházku Píštěle a Bliška, bodovníkem je Zajíc; pomocníkem o lícht per Ručička, redaktorem mářno časopisu Čilík a výběřem příspěvků Myška

BOJ O ŠTÍT 94:

1. Ručička	51 bodů
2. Zajíc	45
3.-4. Čilík Petra	43
5. Bliška	41
6. Skůtek	39
7. Anab	38
8.-10. Alois Colli Pavouk	35
11.-12. Yindra Apeta	33
13. Hanzík	28
14. Pomeranč	27
15. Bára	26

Bátovani 29 Filieř myřatku Ručička - 56 bodů. v Zajíc - 67 bodů.

Štít pro letošní rok převzal od Ručičky ZAJÍC!

Písnička na listopad - Nadějí, láskou i vírou

Spirituál kvintet

Já když býval ještě dítě, táta řek: Čas naučí tě,
(ami G C) C7 F D7 C (ami dmi7) G C
že nadějí máš vždycky, dítě, to snad bys měl už znát.

Ref.: Nadějí, láskou i vírou, nadějí, láskou i vírou,
(ami G C) C7 F D7 C (ami dmi7) G C
nadějí, láskou i vírou se píseň může stát.

2. Dnes tvým krokům kámen brání,
píseň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání,
pojď na cestu se dát.

3. Víím, že láska neumírá
tomu, kdo jí neodpírá,
víím, že láska neumírá,
tak neboj se mít rád.

4. Kdo má cíl a kdo je v právu,
kdo má víru, nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu,
ten může s námi hrát.

5. Osud těm, kdo v pravdu věří,
rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří,
ten může klidně spát.

Z TÁBOROVÝCH KRONIK DVOJKY

Za chvíli bude 8 hodin. Rychle připravil věci k nástupu. Začíná přel. Odpovídám asi na osm dotazů, zda a kdy a v jakém úhnu bude nástup. Každý si nechá mou informaci pro sebe a nerozšíří ji dál! Jen ať se každý opřá Jesůfáběčkal! Děláme nástup v kuchyni, v lepláček, přší.

Nástup končí asi v 8.20. Teď honem připravil nákupy, vypravil nakupit čety do Zátoně a do Peček, snad i do Krumlova. Vypsat jim, co koupit, odšťáhal pro nákupy potravinové listky.

Služba rozdává smlánní bez mléka. Proč? Je přece jasné psáno, že mléko má být přepraveno přes řeku před smlánní! Služba tedy jede dodatečně. Ale nová záhada: mléko na druhé straně není! Co se to zase stalo? Nechal nám šofér zase nějakým omylem mléko v Zátoni? Nákupní četa musí proto do Zátoně pro všechny případy vzít čtyřkolák. Pamatujte na to! Nevrátil se ale včas do 10 hodin, kdy má být svačina. Co teď? Svačina bude posunuta. Mohli bychom sice podávat chleba s „mannouščen“, ale škoda mannoušky, když dnes bude nadbytek mléka. Je sobota a to přichází dvojnásobné množství mléka na neděli.

Kdo jede pro maso do Peček? Red! Honem, honem, aby se včas vrátil a služba nepozdržela oběd. Nastává kvapně sřihávání listků, vypisování nákupu. Red odjíždí.

Teď ještě procedura s partou, která pojedle do Zátoně. Nakupuje se i na zříték. Jen honem, rychle, je sobota, všude se dříve zavírá. Parta Zátoně (Káně a spol.) už chce odjet, když přichází zpráva, že na druhé straně řeky už stojí handasky s mlékem. Tak parta Zátoně stá, počkejte si ještě na svačinu, přišli byste o ni! Ale co se to už zase děje? Mléka přišlo jen 25 litrů a mělo přijít 50! Ukradli někdo na silnici handasky s 25 litry, nebo se mlékárna spletla? Zátoněská parta, zatelefonoval ze stanice SNB do mlékárny, co s mlékem je!

Přijíždí Red z Peček s masem. Měl též vyjednat v papírně naši práci od pondělka, ale nebyl už čas, nevrátil by se včas s masem.

Začínáme loupat brambory k obědu. Willy a Kanzik jsou maně voláni. Willy říká, že mu není dobře. Při loupaní se však člověk nepohybuje! Tak jen jdi škrabat, tvůj šálek by pak scházel. A kde je Kanzik? Prostě zmizel. A to má jet ještě teď s partou do Zátoně. Místo něj půjde tedy Tex co by „ahmaraf“. Už se připravuje, „skřínka“ už mu vydána... a najednou si to Kanzik hasí od jezu, jako by nic. Tak Tex nepojede, ahmaru vrátit, uklidit, pojedle Kanzik služební, bez činné skřínky a naopak činnou skřínku ještě dostává za to zmlzení. Nastává ještě jedno menší taháčka se službou kvůli škrabání brambor (ty malé nechce škrabat) a pak konečně zátoněská parta odjíždí. Čas letí jako voda, moje nervy skoro praskají.

Zítřka mají být houskové knedlíky s rajským protlakem. Služba si vzala však do karbanátků rohlíky připravené na zříték. A zítřka se neprodává. A hmbajs - ve chvatu jsem Redovi zapomněl napsat, aby koupil rajský protlak. Naštěstí kolo je už z Peček zpátky a Kopejda, zlatej kluk, se už dobrovolně nabízí, že by do Peček ještě dojel. Snad to stíhne. Tempo! Tempo!!!

Služba mi ukazuje sražené mléko. Čedim je s Kerken a děláme pak s Mířou tvaroh (lisujeme v plknech).

Služba hlásí, že poslední jiška je dobrána. Také ale poslední těstoviny. Bude teď nutno je kupovat a jišku dělat.

Musíme se přihlásit na MNV v Příkole. Pořetujeme přehled nacionále všech účastníků. Světují Atomovi, Texovi a Michalovi.

Hmbajs, Kopejdo, stá, stá! Je tady ještě? Místis vzít s sebou několik dopisů a odpovědi našim Dvojkářům, kteří zde nejsou s námi.

Dan mi hlásí, že dva lidi zatím nemohou zaplatit útratu z Nových Hradů. Vypočítávám částku, kterou je třeba zapsat jako výdaj za výpravu do pokladny. A evidence dlnhu.

Zátoněská parta se vrací. Vysvitlo trochu sluníčko. Byl by to vhodný námet pro snimek. Letos jich máme tak málo! Stá! Počkejte, letim pro aparat. - Holovo! (ohrázek udělán. Nastává účtování s partou. Vajička nejsou. Vrátil tedy Hisky. Přepočítal je. Zapsal výdaje do pokladny. A co je s tím mlékem? Bylo v Zátoni (ten zbytek 25 l)? Nebyl to! Telefonovali jste? Netelefonovali! Na stanici SNB bylo zavřeno, nemohli jsme k telefonu. Smůla nad smůlou!

Na jedné z obou hattrin chybl lopatka. Kam se poděla? Vráta ji tam později zase nachází.

Kdo to natělal v jidehně spousty třísek? Nelze zjistit.

Vrací se Kopejda z Peček. Ještě je na silnici a už volá: „Přivoz!“ Správně usuzuje, než budu s kolem u řeky, bude už na mé straně člun a dostanu se tak se zásobami do kuchyně o několik minut dříve. Kopejda, ať jeden z nejmladších a nováčků, pomáhá mi víc než leckdo starší.

Kopejda už je tady. Ihned rohlíky pro zříték uklidit a dělá pořádek v bednách s potravinami. Ještě vyučování a zapsat výdaj do pokladny.

Další dotazy, intervence, záležitosti. Desátky jich jsou. Bude zítřka den volna? Kolik vajec do karbanátků? Doplat kromiku za večerejšek. Jestřábe, půjž mi kromiku čisto jedna, dvě, tři, čtyři. A znovu a znovu. Kolik kilo mouky jsme dostali na přídávkový list? Ald., ald.

Je jedna hodina. Služba vytubuje oběd. Gambusinstvo spokojeně, ba nadšeně žvýká karbanátky. Místo klidného předsedajícího vedoucího se na úřavě u kuchyně krčí troska zdrceného člověka. to jsem já. Illava mně skoro řeší. Lísky - vejce - Zátoně - mléko - těstoviny - tahající se člun - jiška už není - všechno se mi to mchá v mysli spolu s děsným neklidem, že jsem zase nestačil napsat tu spoustu dopisů, tak nutných a závažných.

Časopis pro členy Společenství Bílého stromu
a jejich rodiče

číslo 4 prosinec '94 ročník X 94/95

ERNEST THOMSON SETON - ČERNÝ VLK

V minulém čísle Stopy jsme si pověděli něco o zákonech lesní moudrosti a v tomto čísle si povíme o člověku, který tyto zákony stvořil. Jmenoval se Ernest Thompson SETON.

"Už jako hoch - a bylo to v dobách, kdy lidé o přírodě nechtěli ani slyšet - nacházel své štěstí v lesních tišinách, u čarovných potůčků a pod modrou oblohou. Příroda se mu stala učitelkou. Chtěl o ní všechno vědět. Prožil své mládí v Torontu v Americe, kam se přestěhoval s rodiči, když mu bylo pět let (narodil se 1860), a okolí Toronta bylo tehdy pravou kanadskou divočinou. Zprvu žil jako lovec, ale jeho vývoj směřoval jinam. Zvířata, která poznal, si získala především jeho lásku. Později je nestřílel, nýbrž kreslil a fotografoval. Musil se k nim opatrněji přiblížit než střelec, poznal lépe jejich zvyky a vlastnosti. Stal se nejlepším stopařem zvěře a dovedl ze šlépějí ve sněhu nebo v trávě číst celou kroniku života králíků, jelenů, losů, bizonů. Napsal sice největší přírodopisy savců, jaké svět zná, ale ty by ho nebyly učinily světoznámým, kdyby se nebyl věnoval umění. Kreslil zvířata tak pěkně, že ho v tom dosud nikdo nepředstihl. Učil se kreslit na malířských školách v Paříži a Londýně, ale mistrem se stal vlastním pozorováním přírody. Když sebral množství náčrtů tužkou i perem s kresbami i poznámkami do svých třiceti deníků, pokusil se o vyprávění ze života zvířat. Napsal o nich mnoho knih (život vlka Loba, havrana Stříbroskvrna, zajíce Natrouška, psa Binga...).

Nikdo před ním dosud nedovedl tak poutavě a při tom tak pravdivě vylíčit život zvířat. Ne nadarmo mu v Americe říkají "člověk zvířat".

Povídky o zvířatech si občas čteme na výpravách a některé z jeho knih najdete také v naší oddílové knihovně.

POSELSTVÍ ČERNÉHO VLKA : Podle bystřiny v borovém lese se vine jelení stezka, mezi olšemi probleskuje vodní tůň a v trávě svítí hvězdy, vysoká stinná skála zve k polednímu odpočinku a kdesi trylkuje zvonek. Vždycky jsem tam rád chodil, když mi to život dovolil. Ale dlouho jsem nemohl objevit cestu, která tam vede. Mamě jsem ji hledal, moje srdce nadarmo toužilo a bloudilo. Doufal jsem, že tu cestu najdu, a bál jsem se, že se mi to nikdy nepodaří. A tu se mi jednoho dne zjevila podivuhodná bytost. Víím, že byla hodně stará, ale zdála se velice mladá, svěží, plná síly a měla laskavé oči. Řekla mi: "Milý hledači, viděla jsem, s jakým úsilím se snažíš najít cestu. Víím, že budeš mít rád všechno, co tam uvidíš. Proto ti ukážu stezku, která tě zavede tam, kde poznáš tisíc milých přátel, uzdravující moc slunečních paprsků, mír noci, potěšení z hluboké vody, kde získáš pružné tělo a nevyčerpatelnou sílu, kde pochopíš dobrodiní deště, příběhy vyprávěné stopami, tajemství bažin, vznešenost vědění, kde se naučíš poznávat ptáky podle zpěvu a kde se naučíš znát věci, které se ve školách nikdy neučí; kde získáš vladařskou korunu a malé království, úměrné tvým schopnostem, ale které bude patřit jen tobě. To všechno ti nabízím, protože jsi byl vytrvalý, ale pod jednou podmínkou: Až odhalíš vlastnosti některého stromu, smlouvu mezi včelou a květem, podstatu některého tajemství, až poznáš, jak pozoruhodný je močál a jak milý je i malý rybníček, musíš si to nějak zaznamenat a sdělit to některému jinému poctivému hledači, aby se ryzí zlato neproměnilo v tvých rukou v bezcenné kamení; neboť ti, kdo získali moc, musí nést odpovědnost."

**"PROTOŽE JSEM POZNAL TRÝZEŇ ŽÍZNĚ,
CHTĚL BYCH VYHLOUBIT STUDNU, Z KTERÉ BY MOHLI PÍT I JINÍ."**

Měsíc bílých cest - slunce vstupuje do znamení kozorožce
21.prosinec - 20 leden: první zimní měsíc

Prosinec - to je měsíc, kdy už všechno studí. Prosinec všechno vydláždí, všechno zatluče, všechno přibije. Prosinec ukončí rok a začíná zimu. S vodou už je konec: i nejdravější řeky se skryly pod ledem. Země i les se zachumlaly do sněhové přikrývky. Slunce se schovalo za mraky. Den se stále krátí a noc prodlužuje. Kolik jen mrtvých těl je pohřbeno pod sněhem. Jednoleté rostliny, které ve své době vyrostly, rozkvetly a vydaly plody, se opět proměnily v prach a popel. Opět se změnily v zemi, z níž vyšly. A když nadejde jejich čas, promění se vniveč i jednoletí živočichové - někteří maličtí bezobratlí. Ovšem rostliny zanechaly semena, živočichové nakladli vajíčka. Až přijde jejich doba, slunce jako překrásný princ z pohádky o Šípkové Růžence je svým polibkem probudí k životu. Znovu se na zemi objeví živá těla. Ale víceleté, vytrvalé rostliny nebo živočichové, kteří rostou několik let, si dovedou uchránit život přes dlouhou severní zimu až do nového jara. Vždyť zima ještě nerozvinula své síly naplno - a už se blíží 21. prosinec, narozeniny slunce. Slunce se zase navrací na zem. A s ním se vrací i život. Ovšem zimu musíme ještě přečkat.

Nezkušený lišáček

Lišáček uviděl na mýtině drobné myši řádky. Aha, myslí si, teď si panečku pochutnám. Ani se nenaháhal si čenichem přecházt, kdo tu byl, jen tak okem hodil: vida, stopa vede támhle pod keř. Přikrade se ke keři. Kouká, že se ve sněhu něco maličkého v šedivém kožíšku a s ocáskem hýbá. Chňap ho. A hned se do toho zakousl. Brrrrr. Co je to za svinstvo? Pustil zvířátko, odběhl a začal rychle hltat sních.... Aby si aspoň sněhem vypláchl hubičku. Tak byl ten zápach protivný. Zůstal tedy lišáček bez snídaně. Jen zbytečně zahubil zvířátko. Nebyla to ovšem myš ani hraboš, ale rejsek. Z dálky se podobá myši. Zblízka ho hned rozeznáte: rejsek má rypáček protáhlý jako chobot a nahnbený hřbet. Je to hmyzožravec, příbuzný krtka a ježka. Žádné zkušené zvířátko se ho netkne, poněvadž hrozně smrdí: páchne pižmem.

Výbuch ve sněhu a zachráněná srnka

Naši lidé dlouho nemohli pochopit jednu záhadnou příhodu, zapsanou stopami na sněhu. Nejdřív tu byla jen klikatá stopa drobných, úzkých kopytek. Ta se dala snadno přecházt: lesem šla srnka, netušíc nebezpečí. Najednou se ze strany objevily velké stopy drápů a srnka, jak ukazovaly stopy, začala skákat. I to bylo jasné: smku zpozoroval v houští vlk a rozběhl se šikmo za ní. Srnka před ním začala tryskem utíkat. Dál se vlčí stopa ustavičně přibližovala k smčím - vlk začal smku dohánět. U velkého vyvráceného stromu obě stopy najednou splynuly. Srnka zřejmě jen taktak přeskočila silný kmen a vlk se za ní vrhl. Ale z druhé strany kmene byla hluboká jáma: všechen sníh tu byl rozryt a rozházen, jako by pod sněhem vybuchla nějaká obrovská puma. A dál už smčím stopa vedla jedním směrem, vlčí druhým a uprostřed, kde se vzala tu se vzala, obrovská stopa, velmi podobná lidské, když chodíme bosí, jenže se strašnými zahnutými drápy. Jaká puma to byla ve sněhu? Komu patří ta nová strašná stopa? Proč se vlk pustil jedním směrem a srnka druhým? Co se to tu stalo? Naši lidé se dlouho mořili těmito otázkami. Nakonec pochopili, čím jsou ty obrovské stopy a drápy, a všechno se vyjasnilo. Sma se na svých štíhlých nohách docela lehce přenesla přes vyvrácený kmen a uháněla dál. Vlčím stopa sice skočil, ale nedoskočil, poněvadž byl příliš těžký. Z kmene buchl do sněhu a všema čtyřma se probořil do medvědího brlohu, který byl zrovna tady pod kmenem. Míša, vyplašený ze spánku, vyskočil - sníh, led a větve, všechno se kolem rozletělo jako při výbuchu - a rozběhl se do lesa (patrně si myslel, že na něj přišli lovci). Vlčím udělal přemet do sněhu, ale když uviděl takové těleso, zapomněl na smu a staral se jen o to, aby sám vyvážil se zdravou kůží. A po smce nebylo zatím ani slechu.

VERŠOVÁ OSMISMĚRKA

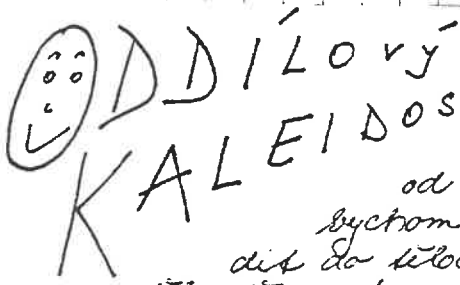
LEGENDA:

- ALBATROS
- BOBR
- CEJN
- ČAP
- ČOLER
- DEKA
- DUŽINA
- HUSA
- KAJAK
- KAPR
- KAHENÍ
- KAPKA
- KORAL
- KORHORAŇ
- KOUFANÍ
- KRAB
- KULIČKA

Y S T U L I K A K V A L O V K Ě V
 R O N D A T R A V R B O B I O M R A R
 O V Š I N A P U O K O R M O R A N L A P B
 V T O T R E S K A I R A H M A U K P S O B Z A
 O L D I S A V K N Z N U K L D I N O T I K S P
 D N O . N E Ž L I . S E . Č L O V Ě K . R L O
 O N U Y S A A R Ž A Y E H H I B R E C H P A U T
 P I C H L V B V O V B Ž J O A L L L R A Ž H N A
 A N O . U . V O D Y . R O Z K O U K A . N C P
 D K E Ť E A R A L R O A A B C H Z K F K O E K
 C H E V D D O K N U B K K K R I A A T O B O S A
 L K I P I I N Ě P A T O P I D Ž K A J A K S
 P A T T N A A Z S P L A V I P U J E C
 Š S I M K A L B A T R O S V L H A

KVITÍ	PLAŽ	SLUNCE	VESLO
LABUT	PLCH	SOBOTA	VLHA
LEKNIN	POTÁPENÍ	SPLAV	VODOPAD
LOD	POTAČKA	STĚN	VODOUCH
LYŽE	POTĚR	STULIK	VOLOUKA
MLOK	PŘÍBOJ	ŠIDLO	VORY
MNÍK	RAHNO	ŠTIKA	VOSA
OBLOHA	RAKOS	TRESKA	VRBA
ONDRA	ROHLÍK	TÝDEN	VÍDRA
OVAD	RYBA	VAŽKA	ZAKAZ
PAČLOVANI			

Přípravu pro vás
a vyšetření pře-
jímal JINĚRA

DÍLOVÝ KALEIDOSKOP MÁME TĚLOCVIČNU: Beruška máim zřídila na lednu tělo-
 cvičnu na Sportovně na pátek
 od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hod. Takže to znamená, že
 bychom chodili v lednu každý pátek ka-
 dit do tělocvičny. Podle toho, jak máim bude
 tělocvična fungovat, bychom mohli naše cvičení
 prodloužit i na únor. Zároveň platí, že naše odděly
 tedy odvíjí i chapečky chodí v lednu každý pátek
 do tělocvičny a začneme ji z hrad po vánočních.
 (Každý, kdo si přijde zúčastnit, zaplatí symbolický
 poplatek 5,- Kč).

UKLÍZÍME SNĚH: S prosincem nadchází zima a s ní máš
 čeka uklízet sněhu před naší klubovnou. Naše společenství
 má na starost PONDĚLÍ a ÚTERÍ, v úterdy budou rozepřámy
 dle našeho mástence v baráčeku.

VÁNOCE, VÁNOCE PŘÍCHÁZEJÍ: V pondělí 19. 12. v 16.30 se koná
 setkání všech oddělů v našem baráčeku neboli BAZÁČKOVĚ
 VÁNOCE. Kdo má čas a chuť určitě přijďte změřit si síly a
 rozmařit se s ostatními lidmi z baráčeku.
 Jímak šťastné a veselé a v novém roce 95 AHOJ.

Časopis pro členy Společenství Bílého stromu

a jejich rodiče

číslo 5

leden '94

ročník X 94/95

PLÁN AKCÍ - leden-červen 95

LEDEN: 21.a 22. dvě jednodenní výpravy

20. a 27. páteční tělocvična 16-17 hod. TJ Sokol Spořilov

ÚNOR: 11. a 12. dvě jednodenní výpravy

podle zájmu můžeme pokračovat v páteční tělocvičně-bude upřesněno

BŘEZEN: 11. a 12. dvě jednodenní výpravy

DUBEN: 13.-17. velikonoční výprava

KVĚTEN: 6.-8. V3, 20.-21. V2

ČERVEN: 3.-4. V2-sraz oddílů, 24.-25. V2

MĚSÍC KRUTÉHO HLADU - slunce vstupuje do znamení vodnáře
druhý zimní měsíc - 21.leden- 20.únor

Leden, jak se lidově říká, je krok k jaru, začátek roku, prostředek zimy, slunce už myslí na léto, ale zima na mráz. Na Nový rok - o slepičí krok, je delší den. ● Země, voda i les, všechno je pokryto sněhem, všechno kolem dokola je pohrouženo v tvrdý, jakoby věčný spánek. ● V zlých dobách se veškerý život dovede výtečně tvářit, jako by byl mrtvý. Traviny, keře i stromy ztuhly. Struhy, ale nezemřely. ● Pod mrtvým sněhovým přikrovem ukrývají mohutnou sílu k životu, sílu k rozkvětu. Borovice i smrky si chrání semena a pevně je stiskly do svých pěstí - šišek. ● Studenokrevní živočichové se někde schovali a ztuhli. Ale ani oni nezemřeli, ba ani ti nejchoulostivější z nich, jako jsou třeba motýlkové, kteří si zalezli do různých úkrytů. ● Ptactvo má však zvláštní horkou krev, a proto nikdy neupadá do zimního spánku. Některá zvířata, dokonce i malé mušky, běhají celou zimu. A není to skoro zázrak, že medvědice spící pod hlubokým sněhem v brlohu vrhá za lednových mrazů malá slepá medvíďata, a ačkoliv sama po celou zimu nic nejí, krmí je až do jara svým mlékem?

PRO KOHO ZÁKONY NEPLATÍ

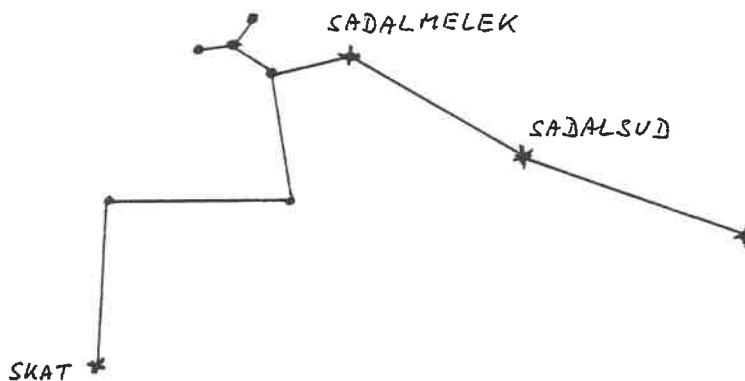
Všichni obyvatelé lesa trpí teď ukrutnou zimou. Lesní zákon přikazuje: V zimě se chraň před chladem a hladem, jak jen dovedeš, ale na mladé zapomeň. Mladé vyváděj v létě, kdy je teplo a dost potravy. Tento zákon však neplatí pro ty, kteří mají v zimě potravy plný les. Naši lidé našli na vysokém smrku hnízdo maličkého ptáčka. Větev, na níž hnízdo leželo, byla obsypána sněhem, ale v hnízdě ležela vajíčka. Naši lidé sem přišli i druhého dne. Byl třeskutý mráz, nosy měli všichni červené. Koukají se do hnízda - a tam uprostřed sněhu už leží vylíhnutá ptačí mláďata, docela holá a dosud slepá. Jaký to je zázrak? Žádný zázrak to není. Párek křivek obecných si zcela prostě udělal hnízdo a vyvedl mladé. Křivka je totiž ptáček, který se nebojí ani zimy, ani hladu. Hejna těchto ptáčků vidíme v lese po celý rok. Vesele na sebe pokřikují, létají ze stromu na strom, z lesa do lesa. Po celý rok vedou kočovnický život: dnes jsou zde, zítra tam. Zjara se všichni zpěvaví ptáčci rozdělí na páry, vyberou si vhodné místo a žijí tam, dokud nevyvedou mladé. Ale křivky i tehdy létají v hejnech po lesích a nikde se dlouho nezdrží. V jejich veselých přelétavých hejnech můžeme po celý rok vidět společně se starými i mladé ptáky. Vypadá to, jako by se jim mláďata líhla ve vzduchu, v letu. Někde se říká křivkám též "papoušci". Tento název dostaly proto, že mají pestře zbarvené peří a že šplhají a točí se na bidýlku právě tak jako papoušci. Samečkové křivek mají červené peří různých odstínů; samičky a mláďata jsou zelené a žluté. Křivky mají pevné nožky a silný zobák. Rády se zavěšují hlavou dolů, nožkami se drží horní větvičky a zobákem se chytí spodní. Nejzajímavější je však zobák křivky. Takový zobák nemá žádný jiný pták. Křivka má zobák zkřížený: horní polovina je ohnuta dolů, spodní nahoru. A právě v zobáku má křivka všechnu sílu a ten je i příčinou uvedených zázraků. Křivky přicházejí na svět s rovnými zobáky jako všichni ostatní ptáci. Jakmile však ptáče trochu povyroste, začne vybírat zobáčkem semínka ze smrkových a borových šišek.

A přitom se jeho dosud měkký zobáček ohýbá křížem přes sebe - a tak mu zůstane na celý život. Křivce to prospívá: zkříženým zobákem může semínka ze šišek mnohem lépe vyzobávat. Proč se křivky celý život toulají po lesích? Inu proto, že hledají, kde je lepší úroda šišek.

VODNÁŘ - AQUARIUS

Na starých babylonských kamenech byl Vodnář zobrazován jako klečící muž, kteý vylévá vodu z vědra na rameni. V Egyptě byl symbolem nilských záplav a období dešťů. Egypťané se domnívali, že záplavy Nilu způsobuje Vodnář tím, že přelévá vodu z pramenů obrovským vědrem do řečiště. Ostatně všechny dávné civilizace spojovaly toto souhvězdí s vodou v různých formách - déšť, záplavy, moře, ba i víno. U Aztéků toto souhvězdí představovalo boha Quetzalcoatla, který připlul z východních moří. V řeckém bájesloví představoval Vodnář boha Dia, který lije proudy vody na zem, aby potrestal hříšné lidstvo. Lidé prý bývali nejdříve velmi dobří a šťastní a na zemi bylo věčné jaro - zlatý věk. Potom přišel stříbrný věk, kdy Zeus rozdělil rok na čtyři období a lidé museli snášet střídání horka a zimy. Pak nastal věk bronzový a naposledy nejhorší ze všech, železný. Lidé byli tehdy velmi zlí a sobečtí, pravda a ctnosti téměř vymizely. Tehdy se Zeus rozhněval a vylil na zem obrovské množství vody, v níž všichni lidé utonuli. Jen na vrcholku hory Parnasu, který byl jediným kouskem pevné půdy, zachránil se Prométheův syn Deukalión s manželkou Pyrrhou, lidé spravedliví, skromní a dobří. Ti pak založili nový lidský rod.

Souhvězdí Vodnáře zaujímá rozsáhlou část oblohy pod Pegasem. Jeho hvězdy nejsou příliš nápadné. Nejjasnější z nich je Sadalmelek - v arabštině to znamená Šťastná hvězda krále.

NAJDETE SLOVA

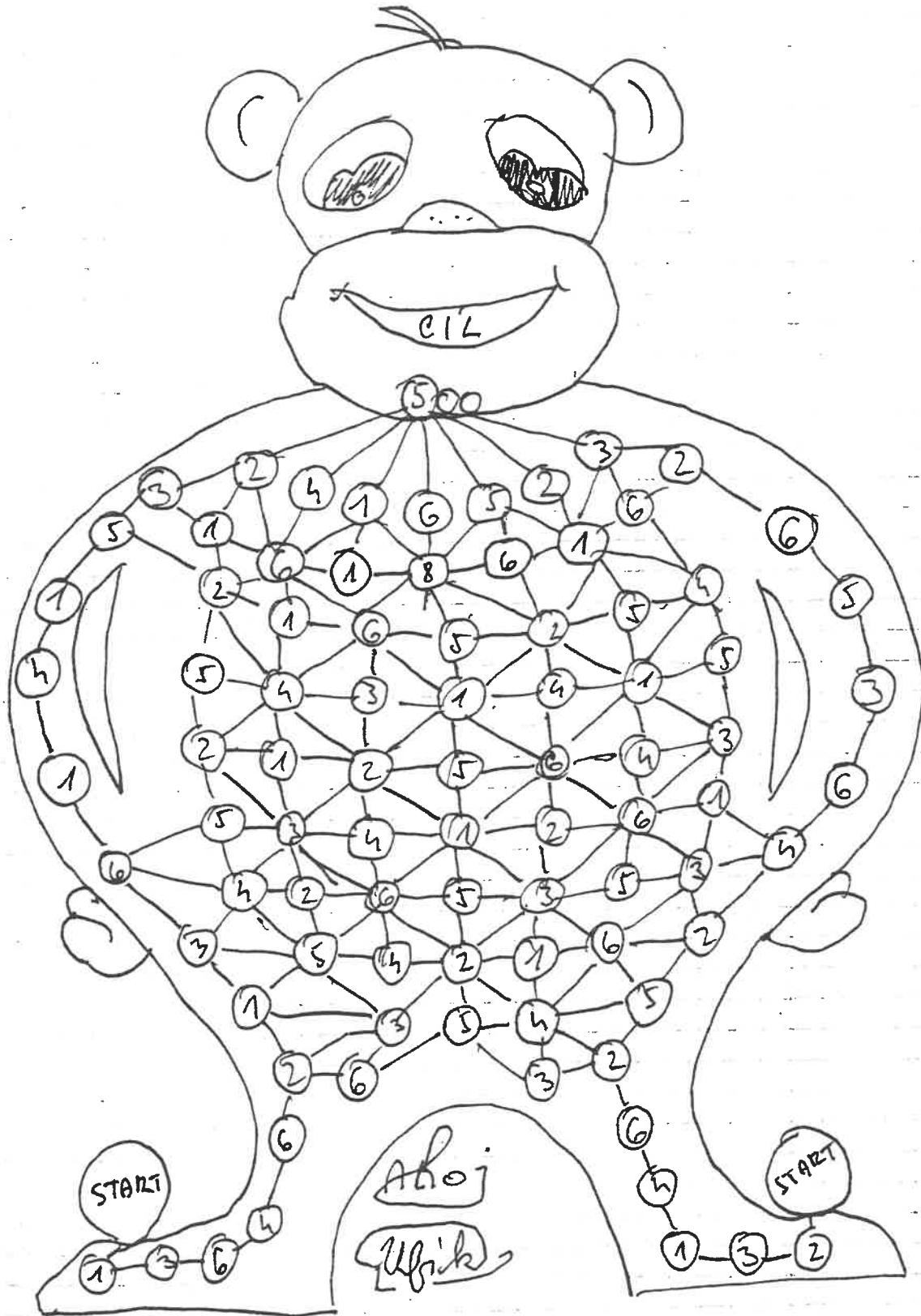
ZKOUŽTE DOPLNIT DO KAŽDÉHO ŘÁDKU VYHOVUJÍCÍ SLOVO. POKUD SE VÁM TO PODARÍ, DÁTE NEJEN DOBRŮ SLOVNÍ ZÁSOBU, ALE I VYBORNŮ FANTAZII.

Ahoj AFIK

MATEMATICKÁ OPICE

Kdo umí dobře počítat, má vyhrať. Úkolem je projít od startu (správný si ~~musí~~ musíte vybrat směr) k cíli tak, aby součet bodů, které na své cestě postupně uvidíte z hrouzlování nohůček, byl rovných 40.

C F C Am Dmi G
Ten širý proud jak přejít mám, proč neumím se nad něj vznést,
ach, člun tak mít, ten řídit znám, v něm lásku svou bych
C D F G
chtěla vézt.

Jak kamení jež působí, že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, Bůh to ví, má láska zlá, co
v srdci mám.

Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí, pod letní výhni sluneční.

Až něžnou růží spatříš kvést, co trny zájem opáčí,
nenech se krásou klamnou svést, hled, ruka má teď
krváčí.

Ten širý proud jak přejít mám, proč neumím se
nad něj vznést, ach, člun tak mít, ten řídit znám,
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

24. říjen 1942

KRONIKÁŘ SE ZLOBÍ!

Himbajs! Šůviks! ! Karamba! ! Tisíc láter, já mám vztek! ! A ještě jednou zase ten šůviks! !

Všude je u nás plno věcí, novinek, vzruchu, práce, nápadů - a člověk to vážně nestačí všechno ani pozorovat a psát o tom. O mnohém se ani nedovím, nebo se mně to k uchu donese jen čirou náhodou!

Je to škoda, protože i v takových všelijakých velkých i malých mimořádnostech je vidět naše činnost, živá a radostná a jednou po létech každý její detail se bude vašimi nástupci zrovna hltat, tak jako vy se pídíte po věcech z let minulých.

A přece tak málo na současnou kroniku pamatujete! Nehlásíte o sobě nic do ní, nepíšete o své práci a myslíte si, že se kronika a vaši nástupci spokojí jen popisováním nedělních podniků!

Tady na této stránce zapisují několik drobků, které jsem zachytil jen tak letmo, neoficiálně a o kterých by se nikdo v pozdějších letech nedozvěděl, kdyby... tedy... že ano... jedinečná bystrost... svědomitost... všudypřítomnost... a jiné vynikající vlastnosti kronikářovy... tedy jaksí... ehm... kdyby... nápodobně... no prosím, prosím... zajistě a tak dále!

HOLOMAJZNÍCI LÍNÝ, EŠTĚ JEDNOU A VODEPNU TATIKA!
(Tatik = řemen! !)

5. prosince 1942

NOVÁ PRAXE V PSANÍ KRONIK

Od třetího sešitu této kroniky počínaje, dějí se s každým novým čistým sešitem podivné změny. Sešit je rozdělán na volné listy, jejich stránky jsou předem očíslovány a pak jsou jednotlivé stránky, respektive listy, dávány domů hochům ku psaní a malování do nich. Toto opatření má ohromnou výhodu, psaní a malování do sešitu jde několikrát rychleji, než když byl sešit vcelku a kdy nemohlo do něj současně pracovat více hochů než jeden. Takto se nám plní stránky tedy skoro současně s událostmi a nadto ještě sešity získávají na zajímavosti tím, že se malování a psaní účastní i mnoho hochů, kteří by jinak k té práci nepřišli. Vytknutá mně nevýhoda, že je rozebraný sešit kroniky pak téměř nepřístupný zájemcům o kroniku, se dá snadno napravit dodržováním ustanovení, že všechny listy, které jsou mezi hochy, musí být vždycky v sobotu přineseny do klubovny, třeba i nedohotovené.

Z kronik pražské "Dvojky"

Časopis pro členy Společnosti Bílého stromu

a jejich rodiče

číslo 6 únor '94 ročník X 94/95

ÚNOR - měsíc chladu

od 21. února do 20. března - slunce vstupuje do znamení ryb - měsíc VYDRŽ AŽ
DO JARA - zprávy z lesních novin

Únor - prostřední zimní měsíc. Vánice a chumelenice přilétají s únorem, vítr se honí po sněhu, ale nezanechává stopy. ● Únor je poslední, nejstrašnější zimní měsíc. Měsíc ukrutného hladu a vlčích hodů, měsíc, kdy vlci napadají vesnice a malá městečka - a z hladu odnášejí s sebou psy a kozy, ba lezou v noci i do ovčínů. Všechna zvířata hubnou. Tuk, který si na podzim nastřádala, je již nehřeje a neživí. ● Zásoby živočichů v doupatech a v podzemních spížrnách pomalu mizí. ● Sníh, který byl dosud přítelem zvířat, se stává pro mnohá z nich čím dál tím víc úhlavním nepřítelem. Pod jeho obrovskou tíhou se lámou větve stromů. Divocí kurovltí ptáci - koroptev, jeřábci, tetřivci - mají z hlubokého sněhu radost, protože se v něm dobře spí a všichni se v něm schovávají i s hlavou. ● Ale zle je, když ve dne začne trochu tát a v noci přijde zase mráz a pokryje sních ledovou kůrou. Jen to zkus, prorazit hlavou tu ledovou střechu, dokud sluníčko nerozpustí její ztvrdlý povrch. ● A příjemný vítr se sněhem stále fouká a fouká a únor, ničitel silnic, zasypává všechny cesty a cestičky.

MILOVNÍK STUDENÝCH KOUPELÍ

Jeden z našich pozorovatelů spatřil nedaleko tratí u nevelkého otvoru v ledu na říčce malého čilého ptáčka s černým bířskem. Byl třeskutý mráz, a přesto na obloze zářilo slunce, náš pozorovatel si musel nejdnou toho rána utírat sněhem nos, aby mu neomrzl. Proto se velmi podívil, když slyšel, jak si ptáček s černým bířskem na ledě vesele prozpěvuje. Přistoupil blíž. Tu ptáček nadskočil, rozběhl se - a plác do otvoru. Utopil se. Pomyslel si pozorovatel a rychle běžel k dřevu, aby bláznivého ptáčka vytáhl. Ale ptáček zatím pod vodou vesloval jako plavec rukama. Tmavý hřbet se mu leskl v průzračné vodě jako stříbrné rybce. Ponořil se až na dno a rozběhl se po něm, zachytáváje se ostrými drápkami o písek. Na jednom místě se chvilku zdržel. Zobáčkem převrátil kamínek a vytáhl odtud černého vodního brouka. A za minutu už vyskočil na led druhým otvorem, otřepal se a jakoby nic se znovu vesele rozezpíval. Náš pozorovatel strčil do otvoru ruku. Možná že je tu nějaké horké zřídlo, jež vodu v říčce ohřívá, pomyslel si. Ale hned ucukl, ledová voda ho přímo spálila. Teprve teď pochopil, že má před sebou SKORCE VODNÍHO. To je také jeden z ptáků, pro něž zákony neplatí, stejně jako pro křivky. Skorec má peří pokryto tenkou vrstvou tuku, když se ponoří pod vodu, vzduch na jeho mastném peří utvoří bublinky lesklé jako stříbro. Ptáček je jako ve vzduchovém oděvu, proto mu není zima ani v ledové vodě.

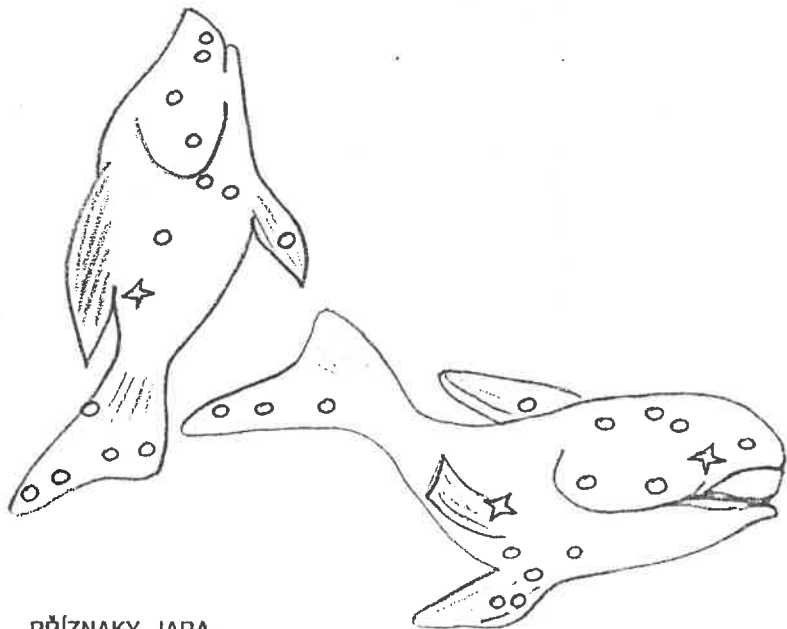
NENÍ NIC HORŠÍHO, NEŽ KVŮLI DEŠTI, ÚNAVĚ ČI CHLADU NEBO ZE STRACHU PŘED
HLADEM A OSAMĚLOSTÍ, NEDOJÍT TAM, KAM SI ČLOVĚK PŘEDSEVZAL.

Zdeněk Nevrlý

SOUHVĚZDÍ RYBY - Pisces, Pisclum

Kdysi dávno procházela se Afrodita se svým synem Erótem po břehu řeky Eufratu. Náhle se před nimi objevil obr Tyfón. Nebyl to však jen tak obyčejný obr. Měl sto hlav dračí, psí, i lidské podoby a ničil vše, nač přišel. Vyděšená Afrodita skočila i s Erótem před obrem do řeky a proměnila se tam v rybu, stejně jako její syn. Tyfóna později přemohl Zeus, ale ne úpně.

Na památku toho, jak chytře unikla Afrodita nebezpečí, byly obě ryby přeneseny na oblohu poblíž Velryby, Delфина a Jižní ryby. Toto souhvězdí má tedy představovat dvě ryby. V souhvězdí Ryb je JARNÍ BOD - průsečík ekliptiky a nebeského rovníku (toto jsou astronomické pojmy - takže ekliptika je dráha, kterou opisuje po obloze střed slunce, a nebeský rovník je kružnice na obloze, stejně vzdálená od severního a jižního pólu). Při průchodu Slunce jarním bodem nastává jaro.

PŘÍZNAKY JARA

Ačkoliv jsou v tomto měsíci ještě kruté mrazy, přece jen už to není tak jako uprostřed zimy. Přestože je dost sněhu, není už takový, jaký býval - běloučký a zářivý. Potemněl, zešedl a je už pórovitý. A se střechem visí rampouchy a s rampouchů krůpěje. A hledme, objevují se i loužičky. Slunce stále častěji vykukuje z mraků a začíná už trochu hřát. A nebe není již tak promrzlé jako v zimě a nemá bělavě modrou barvu. Den ze dne je modřejší a modřejší. A neplují na něm zimní, šedivá oblaka, ale vrství se a co nevidět vyrazí v pevných sémknutých kupách. Jak jen se objeví sluníčko, pod oknem vyzvání veselá sýkora: "Pryč kožich, pryč kožich, pryč kožich." V noci se na střechách odbývají kožičí koncerty a rvačky. V lese se čas od času rozléhá radostné bubnování strakapouda. Ačkoliv jen tluče zobákem do kmenu, přece se to považuje za píseň. A v houštích pod smrky a borovicemi kreslí někdo na sněhu tajemné znaky a nepochopitelné nákrasy. Když je člověk spatří, strne, ale pak mu jeho lovecké srdce začne silně tlouci: vždyť to tetřev hlušec, vousatý lesní kohout, zanechal na zledovatělém pevném jarním sněhu stopy ohnutými péry mocných křídel. To znamená ... to znamená, že co nevidět nastane tetřeví tokání, tajemná lesní hudba.

MIČ a jednej

Ve zkoušce tří orlích per je mlčení zřejmě pro většinu ta nejtěžší zkouška - nevydat ze sebe celých dvacet čtyři hodin ani hlásku. To vydrží jen ti, kteří dokáží ovládat sami sebe. Mimochodem zkoušku tří orlích per splnil v našem oddíle zatím jediný člověk.

Je těžké ovládnout svůj jazyk, když při schůzce to vše jako v úle, když každý chce přispět vtípkem, příhodou, pobavit ostatní, říci, co zajímavého slyšel, viděl... I to má samozřejmě své místo v našem oddílové životě, bez vyprávění si jen těžko dovedeme představit cestu vlakem... Ale vše má své místo a i naše povídání by mělo přijít v pravou dobu.

Je známo, že Indiáni byli mistři v ovládnutí sami sebe. Jejich zákoník přikazuje: MIČ, v pravou chvíli jednej a mluv. Mlčenlivost je jednou z nejobdivovanějších vlastností Indiánů i moudrých lidí.

Když budeme všichni méně mluvit, náš program dostane spád, práce nám půjde lépe od ruky. Podmínky her se nebudou muset několikrát opakovat, protože jedna část zaslechne jednu půlku a druhá druhou. Pak se může stát, že někdo v nepozornosti přeslechne nějaké to pravidlo a hra ztrácí své kouzlo. Zkrátka mlčet a jednat je heslem správných lidí a bylo by hezké, kdyby se v našem společenství stalo samozřejmostí. Co vy na to?

Aragorn a Arwen jsou totiž oddíly správných lidí, kteří chtějí něco hezkého zažít, něco se naučit, něco dokázat a ne oddíl upovídaných bab.

Několik nepsaných zákonů :

MIČ, když na schůzce mluví někdo jiný.

MIČ, když jdeš lesem.

MIČ, když starší něco vysvětlují.

MIČ od večerky do budíčku.

ODDÍLOVÝ KALEIDOSKOP

Chodíme do tělocvičny a hrajeme novou hru - **VÝSTUP NA GERLACHOVKU** - tato hra se bude hrát jen v tělocvičně.

Slávu za prvovýstup na Mount Everest mohli získat jen první přemožitelé, a přece mřít k nejvyšší hoře světa každý rok někoilk horolezeckých expedic. Mřít do Nepálu ze všech končin a stále znovu útočit na vrcholek světa. A nejen na Everest, i na další horské štíty, je to stálý zápas člověka s přírodou. Horolezci tu stále dokazují, jak je člověk statečný a silný tvor. Vystoupí tam, kam nevyhlédne žádný pták, kam nepronikne žádné zvíře.

Všichni ti, kterým se stalo dobývání hor celoživotní láskou, byli kdysi právě tak staří, jako jste dnes vy. Ale už tenkrát v sobě měli zárodky vlastností, bez kterých se dobrý horolezec neobejde. Byli silní, obratní a vytrvalí. Uměli zdolávat překážky. Nebáli se.

I vy máte nyní možnost zkusit vystoupit na takový horský štít - Gerlachovku. Tyčí se v tatranském masívu do výše 2655m. Na její vrchol se může dostat i ten, kdo nemá speciální horolezecký výcvik, ale musí být doprovázen horským vůdcem.

Při naší hře budete stoupat vzhůru a zdolávat různé překážky a nesnáze, které vás při cestě potkají. První nesnáze už máme za sebou - přechod po skalní římsě. Skalní římsu úspěšně překonali Ručička, Petra, Pavouk a Uřík a postoupili tak o jeden schůdek k vrcholu.

Udělejte všechno proto, aby se vás dostalo až na vrchol co nejvíce. Přejeme hodně štěstí.

Ještě připomínám termíny tělocvičny - 10.2. 17.2. 10.3. 17.3. 24.3. 31.3.

Dívky z Arwen, nezapomeňte, že 22.února máme den sesterství, a ještě aby toho nebylo málo, slavíme letos 80 let od založení dívčího skautingu. Dívky si dávají v tento den drobné dárečky, dívčí oddíly si posílají navzájem pozdravy - většinou vlastnoručně vyrobené pohlednice. Náš dívčí oddíl Arwen dostává pozdrav od dalšího dívčího oddílu na Jižním Městě - 110. Bylo by hezké, kdybychom si na ně vzpomněly i my. K tomuto dni Vám přeji všechno dobré.

DŮLEŽITÉ ZPRÁVY PRO RODIČE

Očkování proti klíšťové encefalitidě - Toto očkování provádí KHS Dittrichova 17, Praha 2, nutno se objednat na telefonu 24914966. První dávka by měla být nejpozději začátkem března. Cena jedné dávky je 390,- Kč, podud ji neplatí pojišťovna. Druhá dávka se dává zhruba za měsíc a třetí až po sezóně koncem roku. Po třech letech se přeočkovává jednou dávkou.

Tábor 1995 : Předpokládaný termín letošního tábora je 6.-24.srpna, pravděpodobně opět Červená Řečice.

Do dívčího oddílu nám přibyly dvě nové členky - Bára a Aneta. Gratulujeme, at je vám mezi námi dobře.

Pokud jedete o jarních prázdninách na hory, přejeme hezké lyžování a v pořádku se nám vraťte. A pokud nikam nejedete, tak taky hezké prázdniny.

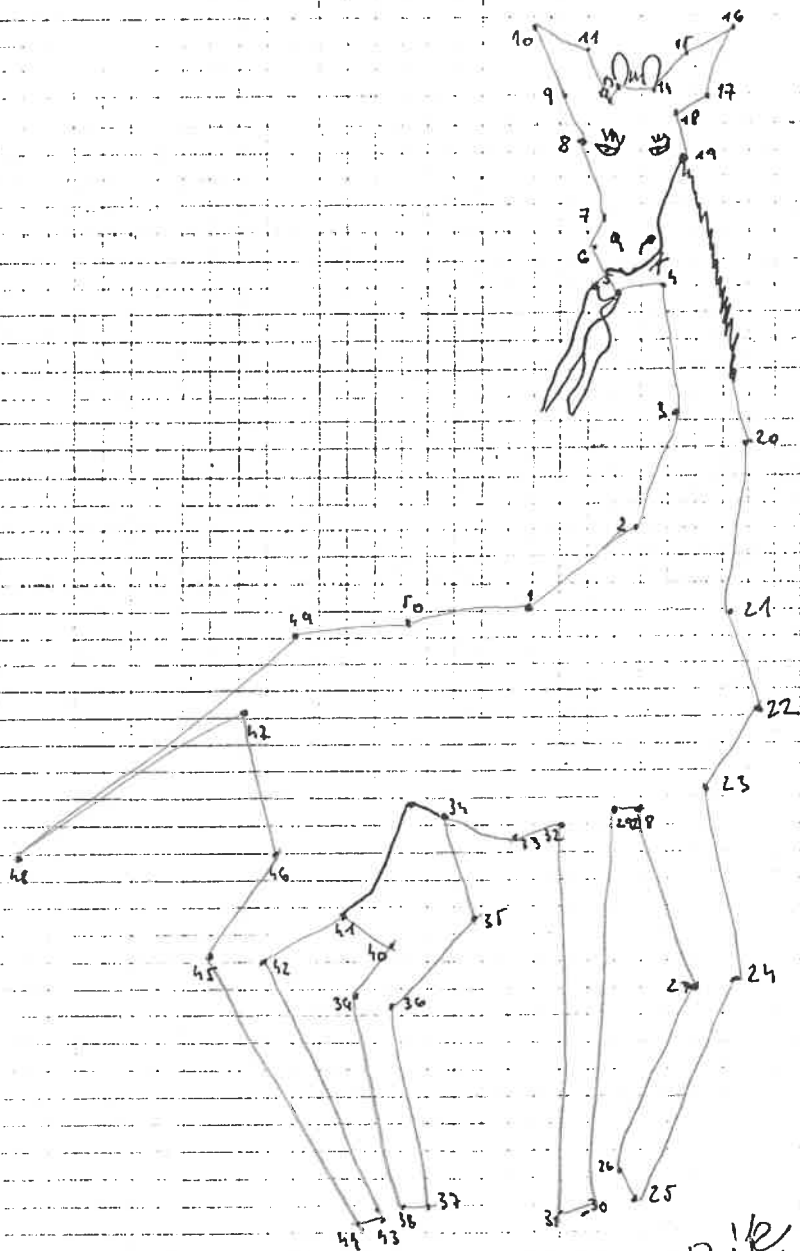
CO BUDE V BŘEZNU :

každé pondělí a středu samozřejmě schůzky, každý pátek kromě prvního (to mají v Petrovicích jarňáky) tělocvična od 16 do 17 hod. a výprava 11. a 12.

CO BYLO

V lednu jsme byli na krásné zasněžené výpravě na Brdech, zřejmě jediná zasněžená v letošní zimě. Jeli jsme vlakem do Klínce. Hned, jak jsme vystoupili, rozprchli se po okolních kopcích a hledali podle mapy jeskyni, už jsme chtěli odcházet s nepořízenou, když v tom Ručička zvolala: "Tady je!". Všichni jsme měli velkou radost, neboť jsme ji hledali skoro celé dopoledne. Byla to úzká jeskyňka, která vedla skrz malý masívek, takže měla dva vchody. Po důkladném prozkoumání jsme vyrazili směrem na Řevnice. Vyžívali jsme se hlavně ve sněhových hříčkách různého druhu a na konci jak jinak následovala pořádná koulavačka. Cestou jsme snili o tom, jak uspořádáme velkou sáňkařskou výpravu, ale počasí nám nějak nepřeje a tak ji budeme muset o rok odložit.

DOMALOVANKA

17.06.12

STARÝ PŘÍBĚH

Řek' jednou Mojžíš lidu svému: "Přel' žna"
 dno v noci liše vytrátí se každý z nás.
 Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou každý nř a tím počítř,
 že naše cesta ke štěstř je tenilá.
 Mává, mává nám všem svobodná zem.

R.: /: Kdo se bojí vodou jít, ten podle tonů
 parobů musí žít. Mává, mává nám všem
 svobodná zem :/

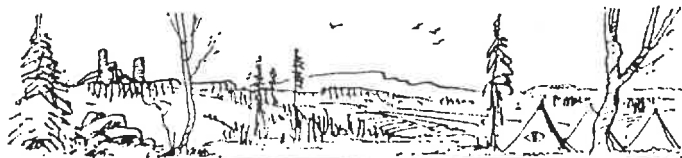
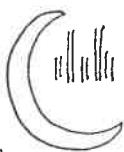
Až první krůček bude jednou za námi,
 tak niklo neumí zavřhat, dát na řámy. Mává...
 Pak tehle vandr všem potomkům ukáže,
 že šanci má jen ten, kdo má dost karáže.
 Mává, mává nám všem svobodná zem.

R. : /: Kdo se:/

Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
 ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
 Mává, mává nám všem svobodná zem.

R.: /: Kdo se bojí:/

Můj MODRÝ ŽIVOT v březnu 19...

Datum	Ranní ovčerství	Čistění zubů	Mýtko studenou vodou	Slušná mléka	Ľstné chování	Dobrý čin	Radost	Datum	Ranní ovčerství	Čistění zubů	Mýtko studenou vodou	Slušná mléka	Ľstné chování	Dobrý čin	Radost
1.3.								20.3.							
2.3.								21.3.							
3.3.								22.3.							
4.3.								23.3.							
5.3.								24.3.							
6.3.								25.3.							
7.3.								26.3.							
8.3.								27.3.							
9.3.								28.3.							
10.3.								29.3.							
11.3.								30.3.							
12.3.								31.3.							
13.3.								V březnu jsem splnilokének (modrých) bílých okének - ne- splněných zůstalo.....							
14.3.															
15.3.															
16.3.															
17.3.															
18.3.															
19.3.															

DŮLEŽITÉ INFORMACE K TÁBORU

ADRESA NA TÁBOR: Tábor 129.oddílů A&A, 394 46 Červená Řečice
Prosíme rodiče, aby na tábor neposílali dětem sladkosti !!!

Odjezd: Sraz na tábor v sobotu 29.7.95 v 9:00 před klubovnou.
Prosíme rodiče, aby měli při odjezdu na tábor připravenou obálku a v ní: očkovací průkaz (případně kopii), kartičku zdravotní pojišťovny a náš zdravotní formulář (potvrzení o zdravotní prohlídce a prohlášení rodičů). Naše zdravotnice obálky vybere a při příjezdu je opět vrátí. Uveďte nám, prosím, zvláště tyto údaje: Kdo je očkovaný proti klíšťové encefalitidě (zánět mozkových blan), bere nějaké léky, je registrován u jiné než Všeobecné zdravotní pojišťovny atd.

Příjezd: Ve čtvrtek 17.8.95 v 18:00 před klubovnou (každý ještě napíše z tábora)

VYBAVENÍ NA TÁBOR

spacák + vložka do spacáku
oblečení na spaní
spodní prádlo

tričko s krátkým rukávem 4x
tričko s dlouhým rukávem 2x
krojová košile
flanelová košile
tepláková souprava
krátké kalhoty
dlouhé kalhoty
montérky nebo jiný pracovní oděv
větrovka
teplý svetr
ponožky tenké 4x
ponožky tlusté 2x
plavky
pláštěnka
šátek
kapesníky
čepice proti slunci !!!

pevné kožené boty
botasky, tenisky
holínky
boty do vody !!!

ručník 2x
utěrka
mycí potřeby (kartáček na zuby, pasta, hřeben,
zrcátko, mýdlo, žínka, šampón)
krém na opalování - faktor nejméně 4
toaletní papír - 1 role
prášek na praní
čištění na boty
ešus
hmiček
lžíce
nůž
polní láhev
baterka + náhradní baterie
škrabka na brambory
KPZ + osobní lékárníčka
šití
psací potřeby
dopisní papír + známky
uzlovačka
zápisník
píšťalka
hadrové míčky
menší batoh

DOPORUČUJEME: kapsář, ledviňák, osobní sekeru, fotoaparát, hudební nástroj.

Kapesné - stačí bohatě 100 Kč (200 Kč už je s mimořádnými výdaji). Jídlo je zajištěno !!!

Věci by měly být sbaleny v kufru: vejde se pod postel ve stanu a lépe se v něm udržuje pořádek.

MIXLE V PÍKSLÉ Z ODDÍLU

8
9
5

7
6
4
3
2
1

Spojte body od 1-10
od Sufinky

T = Nazpuka

1	T						
2	T						
3	T						
4	T						
5	T						

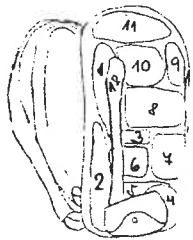
- 1) Novinový stánek
- 2) Batoh jinými slovy
- 3) Hrad v Londýně
- 4) Chlapec z knížky "Záhada hlavolamu", který vynalezl "Létací kolo"
- 5) Sport

od Sufinky

16x 10 písmen

- 1) Jak vypadají píšťky mad' aj'kora komadca
- 2) Proč se rozmnožila mandulinka kram borca
- 3) Proč mňajkú jidovú šitky na kurni?
- 4) Jak se rozmnožuje ukovca?
- 5) Jak poznáme pravý súmá'mek?
- 6) Má sařáček drocholen?
- 7) Kde je kličomaj' strom je v kirmě holej?
- 8) Pou sničovú močky vřičny slj'mi?
- 9) Je obvyklá vřiči' mta'z v dolině nebo na kopc?
- 10) Mohu slj'ek v kirmě kubaček?
- 11) Rosli jimeli' pouku v kormadca' listma'čú?
- 12) Spí kuba v kirmě?
- 13) Půkij'muj' omelá'ci kochelivru?
- 14) Mějí' kade' na kirmě vř' pět?
- 15) Kde je půb kade' až do mta'z?
- 16) Krmí sničovny?

Balení batohu

- 1 - prádlo
- 2 - svetr, špráky
- 3 - košilevní potřeby
- 4, 5 - postavičky
- 6 - ponožky
- 7 - ús
- 8 - spaci' obličemi' + spacič
- 9 - jídlo na cestu
- 10 - stam (dílce)
- 11 - plášťovka, vířovka
- 12 - škrabka

Jak změnit výšku stromu

Poprosi' píšťku, aby se postavila ve-
dle stromu. Dvě ruky a ma-
kajími' pási a vyjde si do jedné
koriny vřichol' křičky a hlavu při-
kle. Zjistí se kolikrát se vyřma-
činy' kousk' křičky vyjde do vy-
šky stromu. Nasobí výšku při-
kle tímto číslem a získá se
výšku stromu.

- 1) žilová
- 2) prázdná tabulka vyřezaná křepelou, křepelí se jimi žilová
- 3) jablečnická šišky se křepelkami přímo na slonovc
- 4) úroveň smáčí vejce
- 5) má křepelí šišky dluh, rovní
- 6) moudrý
- 7) modrým

Rok – sluneční báseň ve dvanácti měsících

Červen je měsícem růží. Znamená konec předletí a začátek léta. Teď jsou nejdéle dny v roce; na Dalekém severu nejsou vůbec noci: slunce tam nezapadá. Na vlhkých loukách rozkvétají právě rostliny, jež mají barvy slunce: upolínny, blatouchy a pryskyřníky. Louka je od nich celá zlatá. ■ V tuto dobu se za slunce východu sbírají léčivé byliny, a to jak květy, tak i stonky a kořeny, a dělá se zásoba pro případ, že člověk onemocní, aby z nich znovu načerpal životodárnou sílu slunce. ■ A vida, už uplynul nejdéle den celého roku – 21. červen, den letního slunovratu. ■ Jako na jaře dne přibývá, od tohoto dne pomaloučku polehoučku, a přece nějak moc rychle dne ubývá. A lid říká: „Vrcholné léto už kouká přičkami v plotě...“ ■ Všichni ptáčci zpěváci mají již hnízda a ve všech hnízdech jsou nejrůzněji zbarvená vajíčka. A tenkou skořápkou se už leckde dere ven slaboučké, malé ptáčátko.

Kdo kde žije

NADESEL ČAS VYVÉST MLÁDATA. V LESE SI KAŽDÝ POSTAVIL SVŮJ DOMEK. NAŠI DOPISOVATELE SE ROZHODLI ZJISTIT, KDE A JAK ŽIJÍ ZVÍRATA, PTÁCI, RYBY A HMYZ

Pozoruhodné domky

Zjišťujeme, že celý les – odshora až dolů – je teď plně obsazen byty. Nikde nezůstalo místočko volné. Bydlí se na zemi i v zemi, na vodě i pod vodou, na stromech i ve stromech, v trávě i ve vzduchu. Ve vzduchu má obydlí žluva. Zavěsila si k větví břízy vysoko nad zemí lehký košíček upletený z vláken, stébel, vlásků a chloupků. A v košíčku leží vajíčka. Je to vskutku div, že se nerozbijí, když vítr houpe větví břízy.

V trávě mají domky skřivánky,

lindušky, strnadi a mnoho jiných ptáků. Naším dopisovatelům se nejvíce líbila *salátka* budníčka. Je ze suché trávy a mechu, má střechu a ze strany vchod.

V dřevě a v dutinách stromů mají domky polétušky (veverky s blánami mezi nohama), z brouků červotoči a kůrovci, z ptáků datlí, sýkorky, špačci, sovy a jiní.

Pod zemí mají příbytky krčci, myši, jezevci, břehule, ledňáček a různé hmyz.

Roháč – vodní pták z rodu potápek – má hnízdo plující po vodě; je zhotoveno z chomáče vodních

trav, rákosí a slámy. Roháč se na něm vozí po jezeře jako na voru.

Pod vodou si vystavěli domky chrostiti a vodní pavouk – vodouch stříbitý.

(pokračování)

vrhnout, ať si vybere nepotřebný rezavý nůž, vrhne ho na smetišť a nechá ho tam ležet. Dobře nábroušené a udržované nůž je skvělou vizitkou svého majitele. Sekara není lopatka, tomahavk ani páčidlo; nůž není šroubovák, stanový kolík, ani opěkáč na burty. Správný zálesák pečuje o své věci, ať už je to nářadí nebo obuv či oděv. Všechny mokré nebo vlhké věci patří na šnůru. Špinavé fúsekly nepatří na nohy ani mezi čisté prádlo.

Šuš, líže i další jídelní nádobí si zaslouží také pozornost. Fouze u takytěborníků můžeme určit postupně všechna minulá jídla – odlupujeme jednotlivé vrstvy, které zbyly na stěnách šušu. Kromě toho takový jedinec riskuje, že mu bude nádobíčko odhozeno do lánu kopřiv. Zvláštní kapitola v péči o vybavení tvoří péče o obuv. V holínkách chodíme jenom v mokru a veškerá „údržba“ spočívá v tom, že je neustále do stánu zablácené. Jiná je situace u kožené obuvi. Po příchodu boty nejprve omyjeme od bláta a necháme uschnout. Jsou-li mokré zevnitř, vycpeme je papírem. Suché boty dobře nakrémujeme. Čas od času se vyplatí ošetřit boty olejem.

Zásadně nechodíme na delší túry v nových botách, to udělá jediné zelenáč. V gumovkách dáváme pozor na střepy a hřebíky, není dobré, když do nich teče. V sandálech se snažíme neukopnout si palec. Snažíme se, abychom nebyli jako zelenáč na obrázku. Je nepříjemné, když věci nemůžeme najít nebo použít. Takže: košile by měla mít všechny knoflíčky a límeč, boty by neměly mít žraloka, baterka by měla svítit...

POZOR! NEBEZPEČÍ!

Jak jste možná už postřehli, žijeme v poměrně dosti civilizovaném kraji a při našich nejdělních nebo prázdninových výpravách do přírody narezíme jen na ty divoké šelmy, kterým se v sobotu podařilo utéci ze zoologické zahrady. Chřestýšům a kobrať by bylo u nás příliš zima. Kance, medvěda, rysa nebo zatoulaného vlka asi ani nezahledneme a v říji jen výjimečně srnce nebo jelena. Spatříme-li stádo bizonů, budou to patrně jen krávy z nejbližšího JZD.

Zní je je náš jediný jedovatý had. Není útočná, ale cítí-li se ohrožena, brání se. Nejužitečnější první pomocí je co nejrychlejší vstříknoutí hadího séra. Sérum mají ve zdravotních střediscích, stanicích horské služby atd. V každém případě je nezbytná lékařská pomoc.

Fozor na vzteklinu u toulavých psů a u lišek, tehdy je lékařská pomoc dokonce otázkou zachování života. Navazování společenských styků s hnízdy divokých včel, vos a zvláště srnčí není příjemné. Pak již ani útek na strom nepomáhá.

Pozor při koupání na neznámých místech. Není příjemné si rozfíznot nohu nebo jinou část těla o střep či konzervu, kterou někdo „šikovně uklidil“ do vody. O jedovatých houbách a rostlinných doufám není třeba se zvláště šřit. I krásné a slunečné počasí může být zdrojem nebezpečí. Úpal ani úžeh není nic příjemného; křem na opalování není přepych ani zvláštnost a tmavé brýle ochrání před zářením spojivky. Za bouřky je nejlepší vyhledat bezpečný úkryt, ale nikdy ne pod osamělými stromy.

Přívěskou signalizujeme nebezpečí tehdy, nemůžeme-li si už pomoci sami (úraz, zablouzení). Signál se vysílá 6x v minutě, další minutu se čeká na odpověď. Můžeme volat o pomoc též hlasem, případně signalizovat světlem. Volání o pomoc se nesmí zneužívat!!! Nevíme, kdy budeme sami pomoc potřebovat.

NOČNÍ HLÍDKA

Když se hlídkuje, je třeba hlídat, i kdyby „ševci padali“. Hlídky má svá pravidla. Usnout na hlídce bylo vždy největším proviněním a i většinou nepřítel takovou hlídku opovrhoval. Strážce na hlídce je nedotknutelný, protože přebírá odpovědnost za všechny spící kamarády. Úmyslné děšení hlídky je stejný přeštok jako falešné volání o pomoc; četná strašidla nebo zartovně přepady hlídky skončily i vážným poraněním.

OD NÁS-NA NÁS..

Ahoj Stopaři!

Už byla na předešlých stránkách řeč o leccems. Teď si budeme chvilku povídat o hrách a hrání.

Hra musí za všech okolností zůstat jenom hrou. To ovšem nebrání tomu, abychom bojovali s plným nasazením a ze všech sil. Je pouze třeba se vyhnout nebezpečí, které by mohlo vzniknout, kdybychom svou bojovnost přehnali. Jistě by každý z nás nerad ublížil sobě nebo kamarádovi.

Pokud chceme hrát často a hrát dobře, musíme bezvýhradně dodržovat pravidla. Bude nám jen ka cti, bude-li naše chování čestné a rytířské, nebudeme-li vyhlašovat spory. Třeba se stane, že soupeř tvrdí, že nás trefil a nám se to nezdá, protože jsme nic necítili. Přesto můžeme být oba čestně přesvědčeni, že máme pravdu. Co teď s tím? Jsou v podstatě dvě možnosti. Buď někdo z nás ustoupí, a to proto, aby nepřijemným sporům neporušil přátelské ovzduší i atmosféru hry (přitom si může být i svou pravdou), nebo si uděláme tzv. rekonstrukci. Rekonstrukce znamená, že si celou situaci přesně zopakujeme a uznáme její výsledek jako platný. A to všechno bez hádání, zlobení se, v duchu poctivé hry a čistého kamarádství. Co vy na to? Snad už ani nemusím dodávat, že ten, kdo by chtěl úmyslně hrát nečestně a nepoctivě, nemá u nás v odděle co dělat.

Kusíme si uvědomit, že naše osobní čest je cennější než chvilkový prospěch. Proto si vždy před rekonstrukcí podáme ruku na znamení, že jsme a svém tvrzení neprosto přesvědčeni; stisk ruky je připomínkou věrného přátelství, které nás všechny spojuje. V okamžiku, kdy se ruce setkají, mizí důvod rozepře a rozhoduje opakovaný pokus.

Bylo by krásné, kdybychom jednali asi takto: Myslíš si, že tě moje koule minulá? Já mám síce pocit, že ti lehce škrtla o kalhoty, ale když říkáš něco jiného, nebudeme se přít a kežit si hru, pokračujeme jako kdybych tě netrefil. Věřím ti a připouštím, že se mohl mýlit.

Na loukách a v lesích jsme jenom jako hosté. Domovské právo tu mají jen stromy, keře, květiny, zvířata, ptáci, brouci. Ty musíme všemožně chránit. Měli bychom si zvyknout při hrách neřvat, už proto, že je často lepší, když o nás soupeř neví. Místo, kde jsme si hráli, nesmí po našem odchodu připomínat skládku odpadků, uklidíme i cizí ohniště, které přírodu hřdí, vysbíráme střepy a plechovky po masticích, vyčistíme koryto potůčku od věcí, které tam naházeli místní obyvatelé...

Příroda nám poskytuje mnohé, oplatme jí to alespoň drobnými službičkami!

Radek

"STOPA" - příležitostný časopis vydávaný výhradně pro vnitřní potřebu oddílu STOPAŘI

N E P R O D E J N Ě

Časopis lze získat pouze aktivní účastí na činnosti oddílu STOPAŘI

jméno

KDYŽ...

Když bezhlavost svým okem klidně měříš,
ať tupen, sám že nejsi bezhlavý;
když podezříváš, pevně v sebe věříš,
však neviníš svých soků z bezpráví;
když čekat znáš, ba čekat beze mloby,
jsa obelháván, neupadat v lež;
když nendáviděn, sám jsi beze zloby,
slov etnosti nadarmo však nebereš;
když umíš snít a nepodlehout snění,
když hloubat znáš a dovedeš přec žít;
když proti trumju i ponížení
jak proti svědcům spolčeným jsi kryt;
když nezoujáš, nechť pravdivá tvá slova
lstí bidáků jsou pošlapána v kal;
když hroutí se tvé stavení, a znova
jak dělník v potu lopotíš se dál;
když spočítat znáš hromadu svých zisků
a na jediný hod vše riskovat,
zas po prohře se vracet k východisku,
a nezavzdychnout nad hořem svých ztrát;
když přinutit znáš srdce své a čtvy,
by s tebou vytvořaly nejvěrnější,
ať tep a pohyb uniká ti žitý,
a jen tvá vůle káže: „vytrvej!“;
když něhu sneseš přílišnou i tvrdost,
když svůj jsi, všem nechť druhem jsi se stal,
když sbratřen s davem, uchováš si hrdost,
a nezpyšniš, byt' mluvil s tebou král;
když řekneš: „svými vteřinami všemi
mně, čase, jak bych závodník byl, služ!“ —
pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi,
— a co je víc: pak synu máš, jsi muž!

